

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobkyne: **Ing. M. S.**, zastúpenej JUDr. E. H., advokátkou, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. I/112/ 14167-86002/07/265 zo dňa 21. novembra 2007 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru a č. I/112/15267-91723/07/265 zo dňa 14. decembra 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, o odvolaní žalovaného proti výroku rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/8/2008-78 zo dňa 26. novembra 2009 týkajúceho sa rozhodnutia žalovaného č. I/112/15267-91723/07/265 zo dňa 14. decembra 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/8/2008-78 zo dňa 26. novembra 2009 v napadnutej časti výroku, ktorým Krajský súd v Žiline podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/112/15267-91723/07/265 zo dňa 14. decembra 2007 a rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, vedúceho služobného úradu č. I/121/77778/2007/Iva zo dňa 15. októbra 2007 o skončení

štátnozamestnaneckého pomeru a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie **m e n í t a k**,
že žalobu z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline prvým výrokom rozsudku č.k. 20S/8/2008-78 zo dňa 26. novembra 2009 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/112/14167-86002/07/265 zo dňa 21. novembra 2007 o odvolaní a rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, vedúceho služobného úradu č. I/121/73014/2007/Iva zo dňa 24. septembra 2007 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru.

Druhým výrokom rozsudku č.k. 20S/8/2008-78 zo dňa 26.novembra 2009 Krajský súd v Žiline rozhodnutie žalovaného č. I/112/15267-91723/07/265 zo dňa 14.decembra 2007 o odvolaní a rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, vedúceho služobného úradu č. I/121/77778/2007/Iva zo dňa 15.októbra 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku a vrátil vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Po skonštatovaní podania žaloby včas, krajský súd zhodne so zákonnou úpravou v ustanovení § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, preskúmal napadnuté rozhodnutia správnych orgánov. Pri preskúmaní napadnutých rozhodnutí však krajský súd považoval za potrebné zdôrazniť, že správne konanie vo veci zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a správne konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru sú síce dve samostatné konania a za takéhoto nazerania boli vo väzbe na dôvody uvádzané v žalobe žalobkyne vyhodnocované, avšak za rešpektovania ich vzájomnej prepojenosti.

Ako vyplynulo z odôvodnenia rozsudku krajský súd pri preskúvaní rozhodnutia žalovaného, ako i prvostupňového správneho orgánu Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, vedúci služobného úradu č. I/121/73014/2007/Iva zo dňa 24.septembra 2007 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru bol povinný dôsledne aplikovať znenie ustanovenia § 249 ods. 2, § 250h ods. 1 v spojení s ustanovením § 250b ods. 1 a ustanovením § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku, tzn. preskúmať rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu len z dôvodov a v rozsahu (v medziach žaloby), ktoré žalobkyňa vytýkala v podanej žalobe zo dňa 5.februára 2008 a v rámci týchto dôvodov len tie, ktoré mali základ v napadnutom rozhodnutí. Uvedená koncentračná zásada vyjadrená v povinnosti žalobkyne uviesť všetky dôvody, pre ktoré napáda zákonnosť rozhodnutia a postup správnych orgánov v lehote dvoch mesiacov od doručenia druhostupňového rozhodnutia správneho orgánu platí aj vo vzťahu ku koncentrácii dôvodov vytýkaných prvostupňovému rozhodnutiu, o ktorých dôvodoch rozhodoval žalovaný v napadnutých rozhodnutiach. Z uvedeného vzhľadom na žalobkyňou vymedzené dôvody sa krajský súd pri preskúvaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného ale aj prvostupňového správneho orgánu v predmetnej veci obmedzil na to, či vykonané dôkazy, podklady, z ktorých predmetné správne orgány vychádzali boli dostatočné a či robili voči nim skutkový záver, ku ktorému správne orgány dospeli. Napokon krajský súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a ich postupu posudzoval, či uvedené správne orgány v preskúvanej veci aplikovali relevantný hmotnoprávny predpis a konali v intenciách zákona a v rovine podaných žalobných dôvodov, či nedošlo k porušeniu, resp. ukráteniu na právach a oprávnených záujmov žalobkyne.

Podľa názoru krajského súdu pokiaľ sa jedná o výrok, ktorým bola žaloba žalobkyne zamietnutá, krajský súd dospel k záveru, že žalovaný správny orgán ako aj prvostupňový správny orgán dostatočne zistili skutkový stav veci. Pokiaľ zákonná úprava v § 31 ods. 2 tretia veta zákona č. 312/2001 Z.z. dávala možnosť odvolania predstaveného aj bez uvedenia dôvodu, krajský súd nezistil zásah správneho orgánu do práv a oprávnených záujmov žalobkyne. Ak zákonná úprava dávala dispozíciu k zmene štátnozamestnaneckého pomeru spôsobom i bez uvedenia dôvodu, nezistil krajský súd nezákonnosť postupu tak prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, pokiaľ sa jedná o výrok rozsudku krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne, že krajský súd ako nosnú námietku žalobkyne uvedenú v podanej žalobe zo dňa 5.februára 2008 v spojení s prednesom na nariadenom pojednávaní považoval tvrdenie žalobkyne o porušení jej práv, keď vedúci služobného úradu skôr ako sa zaoberal odvolaním žalobkyne voči rozhodnutiu o zmene štátnozamestnaneckého pomeru vydal rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru.

V tejto súvislosti krajský súd poukázal v odôvodnení svojho rozsudku na znenie ustanovenia § 137 ods. 1 a 2, § 137 ods. 6, § 125 ods. 1 a 2 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len zákon č. 312/2001 Z.z.) a znenie ustanovenia § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení.

Uviedol, že rozhodnutie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru (č. I/121/73014/2007/Iva zo dňa 24. septembra 2007) bolo vykonateľné už v momentne doručenia žalobkyne dňa 28.septembra 2007, nebolo však v čase vyhlásenia rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, tzn. dňa 15.októbra 2007 (preskúmaného prvostupňového rozhodnutia) právoplatné, nakoľko rozhodnutie správneho orgánu sa stáva právoplatným, ako to vyplýva z ustanovenia § 51 ods. 1 Správneho poriadku, až momentom, keď proti nemu nemožno podať odvolanie. Teda doručením rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne sa toto rozhodnutie stalo vykonateľným, čo znamená, že od tohto okamihu nemohla žalobkyňa už vykonávať svoju funkciu, z ktorej bola ako predstavená odvolaná a plniť úlohy, ktoré s touto funkciou spája zákon.

Na druhej strane však takého rozhodnutie samotným doručením nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, nakoľko je voči nemu prípustný opravný prostriedok, a teda nebolo záväzné a neupravovalo s konečnou platnosťou vzťahy medzi účastníkmi konania. Krajský súd uvádza a zdôrazňuje význam zákonného pojmu právoplatnosť. Ak rozhodnutie nie je právoplatné, nie je ani záväzné.

Podľa názoru krajského súdu rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 31 ods. 4 písm. a/ v spojení s § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z. je rozhodnutím, ktoré predpokladá, že pred tým, než bude takéto rozhodnutie vydané, dôjde k situácii, ktorú predvída § 31 ods. 4 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. Ide teda o rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, ktoré je závislé od naplnenia zákonných predpokladov podľa § 31 ods. 4 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. , tzn. 1/ keď dôjde k odvolaniu predstaveného z funkcie, 2/ nedôjde k jeho zaradeniu na vykonávanie štátnej služby, na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu z dôvodu, že služobnú úrad takéto miesto nemá a nedôjde ani k dohode o riešení uvedenej situácie zamestnancom a zamestnávateľom – správny orgánom. Na tomto mieste krajský súd považoval za potrebné uviesť, že nevyhnutným predpokladom naplnenia podmienky 1/ (dôjde k odvolaniu predstaveného z funkcie) je nielen vyhlásenie, resp. doručenie samotného rozhodnutia o odvolaní z funkcie, ale aj samotná právoplatnosť takéhoto rozhodnutia. Až právoplatnosťou je totiž záväzný predmetný rozhodnutie nielen pre účastníka ale aj pre samotný správny orgán. Z vyššie uvedeného tade vyplýva skutočnosť, že rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru bolo v čase jeho vydania predčasné a tým v rozpore so zákonom, zákonnými predpokladmi na jeho vydanie, ktoré má na mysli § 31 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z. Rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z. totiž nemá samostatný skutkový základ, ale je závislé od rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru a skutočností predpokladaných v § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z., preto bez právoplatného rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru chýba skutkový a právny základ pre rozhodnutie podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 246c v spojení s ustanovením § 142 ods. 2 a § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti výroku rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/8/2008-78 zo dňa 26.novembra 2009, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného č. I/112/15267-91723/07/065 zo dňa 14.decembra 2007 o odvolaní a rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, vedúci služobného úradu č. I/121/7778/2007/Iva zo dňa 15.októbra 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru sa v zákonnej lehote

odvolal žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne.

Žalovaný nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že bez právoplatného rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru chýba skutkový a právny základ pre rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods.2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z.. Súd sa podľa názoru žalovaného dôsledne nevysporiadal so skutočnosťou týkajúcou sa vylúčenia odkladného účinku odvolania. Odkladný účinok sa viaže na vykonateľnosť rozhodnutia, nie na jeho právoplatnosť. Vykonateľnosť je samostatným právnym inštitútom, ktorý umožňuje vykonať rozhodnutia a nie je viazaný na existenciu právoplatného rozhodnutia. Správny orgán teda potom, ako bolo vydané a doručené rozhodnutie o odvolaní žalobkyni a žalobkyňa bola s účinnosťou od 30.septembra 2007 odvolaná z miesta predstavenej, bol povinný postupovať podľa ustanovenia § 31 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z. V opačnom prípade, ak by služobný úrad musel čakať s aplikáciou § 31 ods.4 zákona č. 312/2001 Z.z. až do právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bola žalobkyňa odvolaná z miesta predstavenej, bolo by ustanovenie § 137 ods. 6 o vylúčení odkladného účinku podaného odvolania obsolétne a taktiež by takéto konanie nebolo v súlade s § 31 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z., ktorý presne stanovuje moment skončenia vykonávania funkcie predstavenej.

Žalobkyňa odvolanie nepodala.

Žalobkyňa sa vyjadrila k odvolaniu žalovaného. Navrhla rozsudok v napadnutej časti potvrdiť. Podľa jej názoru krajský súd správne posúdil otázky odkladného účinku odvolania, vykonateľnosti rozhodnutia a právoplatnosti rozhodnutia. Krajský súd v napadnutom rozsudku správne uvádza, že je potrebné rešpektovať vzájomnú prepojenosť rozhodnutí. Poukázala na to, že počas lehoty na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu o zmene štátnozamestnaneckého pomeru žalovaný skončil so žalobkyňou štátnozamestnanecký pomer. Toto rozhodnutie bolo predčasne vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods.1 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods.2 a § 214

Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Rozsudok krajského zmenil a žalobu zamietol podľa § 250ja ods.3 , § 220 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 8. decembra 2010 (§ 156 ods.1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy. Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Predmetom súdneho odvolacieho konania v danej veci bol výrok rozsudku krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne. Správne konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru začalo z dôvodu, že žalobkyňa bola odvolaná z funkcie predstavenej – vedúcej oddelenia všeobecnej správy Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, pracovisko Žilina dňom

30.septembra 2007 rozhodnutím o zmene štátnozamestnaneckého pomeru č. I/121/733014-2007/Iva zo dňa 24.septembra 200. Začatiu konania predchádzal postup služobného úradu podľa § 31 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z., podľa ktorého služobný úrad zisťuje, či možno odvolaného predstaveného zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu, ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak. Pretože Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky nemalo žiadne miesto toho istého odboru štátnej služby a v tej istej funkcii, do ktorej bola žalobkyňa ako štátna zamestnankyňa pred odvolaním vymenovaná, služobný úrad jej ponúkol štátnozamestnanecké miesta v inej funkcii a v inom odbore štátnej služby, na ktorý sa však so žalobkyňou nedohodol. Na základe toho postupoval vedúci služobného úradu podľa § 31 ods.4 druhá veta písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. a odvolal štátnu zamestnankyňu podľa § 40 ods.2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z.

Odvolací súd sa nestotožňuje s vysloveným právnym názorom krajského súdu v napadnutom rozsudku a prisvedčil právnemu názoru žalovaného, že správne konanie vo veci zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a správne konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru sú dve samostatné konania.

Správne konanie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru bolo právoplatne ukončené (hoci aj po vydaní rozhodnutia o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru). Právnym aj skutkovým podkladom pre konanie a rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru v prejednávanej veci je odvolanie predstaveného z funkcie dňom uvedeným v rozhodnutí (vzhľadom na vylúčenie odkladného účinku podaného odvolania proti rozhodnutiu, ktorým bola žalobkyňa odvolaná z funkcie predstavenej), a teda splnenie podmienky pre postup služobného úradu podľa § 31 ods.4 zákona č. 312/2001 Z.z. a následne splnenia podmienky pre možnosť aplikácie § 40 ods.2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 40 ods.2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z., podľa ktorého v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním, ak sa zruší jeho štátnozamestnanecké miesto a štátny zamestnanec nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 zákona č. 312/2001 Z.z. alebo služobný úrad nemá voľné štátno-

zamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním. Podľa uvedeného ustanovenia je dôvodom na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, ak na štátnozamestnanecké miesto, ktoré je síce voľné, už bolo vypísané výberové konanie a má byť obsadené úspešným uchádzačom na základe výsledkov výberového konania. Nakoľko žalobkyni nebolo možné po jej odvolaní ponúknuť voľné štátnozamestnanecké miesto, ktoré by bolo možno obsadiť trvalým preložením, pretože voľné štátnozamestnanecké miesta, ktoré boli v služobnom úrade sa už obsadzovali výberovým konaním a služobný úrad nemal iné voľné štátnozamestnanecké miesto, bol so žalobkyňou štátnozamestnanecký pomer skončený podľa § 40 ods. 2 písm. a/ v nadväznosti na § 31 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa pre nesprávne právne posúdenie veci zmenil a žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods.1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa nemala v konaní úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zo zákona nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 8. decembra 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová